

FİKİRLERİ SÜZMEDEN

TARAF OLMAK

Ecz. Burhanettin BULUT / Adana Eczacı Odası Başkanı

Kendimize, çevremize, yaşadıklarımıza dönüp bir baktığımızda, etrafımızda çizili çember içinde kaldığımız ve sığ tartışmalardan sıyrılmadığımızın farkına varıyoruz. Bir anlamda kalıplarla, klişelerle yaşıyor ve bize öğretilenler dışına çıkamıyoruz. Basının günlük olarak toplumun bilinçaltına verdiği –doğru, eksik, yanlış, yanlış- bilgilerle yönlendiriyor. Kişisel belleğimizi; bize öğretilen resmi tarih veya resmi öğretilerle birlikte genel toplumsal kabuller, basın ve taraf olma fikrinin empozesi dolduruyor.

Toplumsal kabullerin veya taraf fikirlerin genel doğru olarak kabul edilmesi ve bunun sıkı sıkıya sahiplenilmesi, bireysel gelişimi etkilediği gibi toplumsal değişimin de engeli haline geliyor. Hâlbuki insanlar fikirlerini, hayallerini, kendi gözlemlerini öne aldığı anda ve en önemlisi başkalarının kendi adına düşünmelerine itiraz ettiğinde -kendisi olduğunda- siyah ve beyazın arasında binlerce rengin farkına varacaktır. Elbette ki evrensel değerler ve evrensel doğrular dediğimiz, bize ait olmayan ama tüm insanların sahip çıkması, taraf olması gereken çağdaş yaklaşımlar vardır. Demokrasinin doğru yönetim şekli olduğu, hukukun bütün kurallarıyla uygulanması gerekliliği savunulmalı, herkes eşittir, inancında, düşüncesinde, yaşamında özgürdür denilebilmelidir.

Ancak aksine, genellikle taraf olduğumuz yanı değil, karşı olduklarımızı sıralayarak politikaları, yaşamımızı olabildiğince sığlaştırmayı yeğliyoruz. Yerel seçimlerde olduğu gibi, mahalli seçimlerine günler kala dahi, hiç kimse, bir fikirden, evrensel doğrulardan yana olmayı düşünmüyor. Yol, su, hava gibi en yaşamsal konuların kararını veren başkan seçerken mutlaka ya bir siyasi partinin fanatikliği, yani futbol takımı tutar gibi bir partinin taraftarlığı yapılıyor. Yaşanabilir şehir talebi olmadığı gibi yönetici adayı yerel konulara teğet geçebiliyor. Hal böyle olunca bugünkü gibi fikirsiz ayrılıklar değil, taraflar ve o tarafların iktidar olma adına sahneledikleri seçim oyunları belirleyen oluyor. İşte o nedenle toplum bugünkü gibi ikiye ayrılıyor, cepheleşiyor.

Mevcut kitle partileri, son dönem siyaset anlayışlarında en temel ana fikirlerinde dahi sulandırma, sapma, kendini inkar politikaları gütmesine rağmen bu cepheleşme

derinleşmeye devam ediyor. Daha vahimi şu anda etkin oy payına sahip partiler “anket sonuçlarına göre politika” yapmalarına rağmen taraflar tepki göstermiyor.

Siyaset, kuşkusuz toplumsal yapının tüm katmanlarından etkilenmesi ile birlikte toplumu da değiştirendir. Ancak siyasetin bugün, “iktidar olma” dışında başka alana ilgi duymaması toplumu olumlu yönlendirme ve değiştirme üzerindeki etkilerini azaltmıştır. Erkek egemen siyasetin erk olma kavgası tarafları birbirine düşman ederken Kasımpaşalılık veya sözde delikanlılık modası da toplumun içindeki şiddet duygusunu yeniden hareketlendirmektedir.

Yazılı basında sayfaları süsleyen şiddet haberleri, ötekileştirme girişimleri olağan haberler haline geldi. Artık dikkat dahi çekmeyen bu haberlere görsel basının magazin yoğunluklu yayınları ve vurdulu kırdılı dizileri eklenince genel toplum algısı şiddeti olağanlaştırıyor.

Genel manada oluşan bu algı bir arada yaşama kültürümüzü de derinden etkilemektedir. Toplumun tahammül eşiği düşmüştür. Siyasetin cepheleşmesi, düşman ilan etme çabası bireysel olarak da kadına şiddet, aile içi şiddet ve cinnet geçirme vakalarındaki artışın gerekçesi de budur.

İçinde bulunduğumuz küresel kriz ve ülkede yaşayanları teğet geçmesi bir yana tam ortasından etkilen ekonomik bunalım, toplumun genel durumu ile buluştuğu noktada yaratacağı olağanüstü durumu hesaplamak çok zor değil.

Bu olağanüstü durumdan çıkış da olağanüstü önlemler gerektirecek. Ancak, çıkışın kimin yararına olacağı, halen belirsizliğini koruyor. Belli olan tek şey, güçlünün, gücünü ortaya koymayı başarabilenin, bu krizi en az zararla atlatacağı. İnsanlık krizi ise daha uzun bir süre devam edecek gibi gözüküyor. Çünkü kadınla erkeğin, doğayla insanın barışması, yabancılaşmayı kırması ve özgürleşmesi, ancak başka bir hayat algısıyla, başka bir hayat hayalinin hayata geçmesi ile mümkün olacak. Ama bu gerçekleşmediği sürece de, “yaşadım” diyebilmek için, yalana sarılmak gerekecek. İnsanın kendisini gerçekleştirilmesi olarak özgürlük kapımızdan girmedikçe, şiddet, vurdumduymazlık, etik dışı davranışlar da moda olmayı sürdürecektir. Kendi aklımızın süzgecinden geçirmediğimiz her pozisyon alış, bizi geriye doğru atmaya devam edecek.

O yüzden, önce kendi aklımıza, sonra kolektif aklımıza güvenelim. Fikir sahibi olmak için çalışalım ki taraf olabilelim. Taraf olmayı başaralım ki, özgür olabilelim ve geleceğimizi ellerimize alalım.